

Jolanta Nogaj-Chachaj

Łąki, st. 5, gm. Wąwolnica, woj.
lubelskie, AZP 77-77/- lub 77-78/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 97

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odwierty wykazały, że nawarstwienia pochodzenia antropogenicznego na majdanie grodziska mają niewielką miąższość. Analiza profilu odwiertu nr 31W nasuwa wniosek, iż zachodni odcinek wału wewnętrznego zbudowany jest podobnie jak jego wschodni odpowiednik. Po wschodniej stronie wału zewnętrznego zidentyfikowano nawarstwienia wskazujące na istnienie drugiej fosy. Mogła ona mieć ok. 2,25 m głębokości, przy co najmniej 5 m szerokości.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania prawdopodobnie będą kontynuowane.

Lubsko, st. 31, gm. loco, woj. zielonogórskie — patrz: okres nowożytny

---

Łąki, st. 5
gm. Wąwolnica, woj. lubelskie
AZP 77-77/—
lub 77-78/—

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
 Katedra Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła dr Jolanta Nogaj-Chachaj. Finansowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna (IX-X w.).

Przypadkowo zebrana przez wójta gminy Mariana Zabę ceramika doprowadziła do zlokalizowania nowej osady wczesnośredniowiecznej, datowanej wstępnie na IX-poł. X w. Ponadto stwierdzono występowanie na wierzchołku charakterystycznego dla cmentarzysk neolitycznych na Płaskowyżu Nałęczowskim bruku wapiennego. Odkryte stanowisko (nieznane dotąd ani z badań wykopaliskowych, ani AZP) otrzymało nazwę Łąki 5. W październiku 1995 r. przeprowadzono prace interwencyjne, zabezpieczające stanowisko przed zniszczeniem.

Stanowisko położone jest na wierzchołku i stromym stoku garbu lessowego, znajdującego się na granicy dwóch regionów: Płaskowyżu Nałęczowskiego i Równiny Bełżyckiej. Zasięg i charakter stanowiska jest na obecnym etapie badań trudny do ustalenia, ze względu na pokrycie jego powierzchni licznymi uprawami stałymi. W wąwozie polnym wzdłuż stoku stromego wzniesienia lessowego odkryto pozostałości dwóch obiektów.

Pierwszy z nich, o wymiarach 210 x 180 cm i głębokości ok. 40 cm, został zniszczony przez drogę polną. Pełnił on przypuszczalnie funkcje gospodarczo-produkcyjne. Kształt obiektu był niezbyt regularny; jego północno-wschodnia część uległa zniszczeniu wskutek rozjeżdżenia drogi dojazdowej do pól uprawnych. Wypełnisko jamy miało niejednorodny charakter, barwę pomarańczowobrazowoczną, miejscami przechodzącą w intensywnie czarną. W obrębie obiektu natrafiono na stosunkowo nieliczne fragm. ceramiki, a w jego przydennej części na pozostałości paleniska i być może ślady pieca kopułkowego.

Drugi obiekt, położony w odległości ok. 75 m na południe od pierwszego, przebadany jedynie częściowo (przeszkodziła temu obecność zboża ozimego), o głębokości ok. 20 cm, pełnił przypuszczalnie funkcje mieszkalne. Wypełnisko jamy było jednorodne, intensywnie czarne, z wyraźnymi śladami spalenizny. We wnętrzu obiektu natrafiono na 2 fragm. wylewów naczyń wczesnośredniowiecznych, datowanych wstępnie na IX w. W części południowej obiektu i w profilu znaleziono wiele drobnych fragm. czerwonych granitów (niektóre z nich były przepalone) oraz liczne, różnej wielkości fragm. węgli drzewnych (zostały pobrane do analizy paleobotanicznej).

W okolicach Nałęczowa i Wąwolnicy w przeszłości natrafiono już na ślady osad wczesnośredniowiecznych, datowanych na VIII, IX i X w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.